

Script

Trauma 24/7

Aflevering 5

Schrijver Maarten van der Duin

Website www.wildwords.nl

Email maarten@wildwords.nl

Mobiel +31(0)6-38 915 590

Eindredactie Marc Linssen

Laatste wijziging 20 februari 2002

1 INT. SEH / GANG / VOORAVOND

In plaats van de gebruikelijke hectiek hangt er een landerige sfeer op de afdeling. De gang en behandelkamers zijn verlaten en ook in de wachtkamer is geen patiënt te bekennen. In het glazen kantoor staat BART enthousiast een verhaal af te steken tegen CLAIRE en IRMA die aan tafel zitten. Vaag horen we flarden van zijn tekst:

BART
(*Enthousiast*) Volkomen geur- en
kleurloos... laat geen sporen na...
merkt er niets van...

2 INT. SEH / KANTOOR ASTRID / VOORAVOND

Een tubetje weefsellijm van het merk *AcryStitch Pro* in de handen van Irma. Ze luistert geïnteresseerd naar het betoog van Bart, terwijl Claire weinig moeite doet haar scepsis te verbergen.

BART (CONT)
Honderd procent waterbestendig en
daardoor veel breder toepasbaar. Op
bovenarmen bijvoorbeeld. Geen gedoe
met naald en draad, maar één streep
en de wond is gehecht.

Irma draait het dopje los om te checken of de lijm inderdaad geurloos is.

BART (CONT)
Met een droogtijd van nul komma vier
seconde en dan zit alles muurvast.

Irma schrikt terug en draait het dopje weer snel op de tube.

IRMA
Hoe kom je eraan?

BART
www.puntmednet.punt.com. Meteen een
paar dozen besteld.

Claire gelooft haar oren niet.

CLAIRE
Jij plukt een of ander middel van het
internet en dat wil je doodleuk op
iedereen gaan uitproberen?!

BART
(*Even enthousiast*) Dat heb ik de

afgelopen drie maanden al gedaan.
(*Trots*) En wat denk je: omdat je geen
gaatjes hoeft te prikken, blijft er
zelfs minder littekenweefsel achter!

IRMA

(*Geïnteresseerd*) Hoe weet je dat?

Bart trekt een paar copieën van zijn onderzoeksverslag
tevoorschijn en gooit ze voor Irma en Claire op tafel.

BART

Ik heb het genezingsproces
bijgehouden van alle hechtingen die
hier zijn gezet. (*Hij wijst de
kolommen aan*) Met krammetjes, draad,
zwaluwstaartjes en lijm.

Claire kijkt hem aan alsof ze water ziet branden.

CLAIRE

Jij hebt MIJN patiënten gecheckt?!

BART

(*Droog*) Ja, om de drie dagen. Hier
zijn de foto's.

Hij slaat een pagina met foto's van allerlei hechtingen
open en wijst naar een elleboog met een behoorlijke
snijwond.

BART (CONT)

Alleen bij de gewrichten kun je beter
draad blijven gebruiken, zie je. Maar
dat had onze oude lijm ook niet
gehouden.

Claire kan het nog steeds niet bevatten:

CLAIRE

Jij hebt achter mijn rug om MIJN
patiënten gecheckt?!

Zij kijkt naar Irma om ondersteuning te krijgen voor haar
verontwaardiging, maar Irma is volledig overtuigd door
Barts verhaal:

IRMA

Als deze *AcryStitch Pro* echt zoveel
beter is, dan moeten we overstappen.

BART

Vind ik ook.

Dit wordt Claire te gortig en ze grijpt in:

CLAIRE

Waar ben je mee bezig, man?! (*Somt op*) Hechtlijm bestellen via internet, privé-onderzoeken naar andermans patiënten, dat DOE je toch niet?!

BART

(*Simpel*) Wel als Ronald daarom vraagt.

Ondertussen is in de gang achter hen de roldeur van de ambulance-ingang opengegaan. JASMIJN komt aangerend en een brancard wordt naar binnen gereden.

3 INT. SEH / AMBULANCE-INGANG & BEHANDELHOEK 3 / VOORAVOND

Op de brancard ligt FRANK MATTHIJSSEN - een niet onknappe, goed opgeleide veertiger - met twee hielbeenfracturen in bewusteloze toestand. De brancard wordt geduwd door ambulancebroeder MAX:

MAX

Van straat geraapt na een zweefduik van drie hoog.

JASMIJN

Gevallen of gesprongen?

Max haalt z'n schouders op:

MAX

In ieder geval akelig hard geland.

Ook Bart komt vanuit het glazen kantoor snel aangelopen.

BART

Ademhaling?

MAX

Stabiel. Bloeddruk ook. Maar het kan geen kwaad een paar fotootjes te maken.

BART

Benen, wervelkolom, thorax...

MAX

En schedel, want zo spraakzaam was hij niet onderweg.

Op dat moment komt er langzaam beweging in Frank: hij komt

bij en kijkt schrikachtig en verward om zich heen:

FRANK
(Zwak) Wat doen jullie?!

JASMIJN
Rustig maar, u bent in het Catharina-
ziekenhuis.

Ze buigt zich over Frank heen en pakt geruststellend zijn hand vast, maar daarvan raakt hij nog meer in verwarring:

FRANK
(Bang) Raak me niet aan!

Bart wisselt een veelbetekenende blik met Max.

JASMIJN
Sssht, het komt allemaal goed.

De brancard wordt door Bart de shockroom ingereden. Jasmijn wil hem volgen, maar dan:

MASHA
(Gespannen) Bart?!

Jasmijn ziet MASHA met een ernstig gezicht in de deuropening naar de wachtkamer staan. Jasmijn knikt richting shockroom:

JASMIJN
Die is bezig.

MASHA
(Aarzelend) Kan iemand anders even...

Jasmijn kijkt om naar Claire die geanimeerd met Max staat te praten, en loopt dan zelf naar Masha toe:

JASMIJN (CONT)
(Gealarmeerd) Wat is er?

CUT TO:

4 INT. SEH / WACHTKAMER & RECEPTIE / VOORAVOND

Als Jasmijn de wachtkamer binnenkomt, ziet ze TWEE POLITIEAGENTEN voor de receptie staan. Ze kijkt vragend naar de ernstige gezichten van Masha en de agenten.

MASHA
Het gaat over die man die net is binnengebracht.

POLITIEAGENT 1
Frank Matthijsen. Volgens de burens,
een psychiatrisch patiënt. Woont nu
anderhalf jaar met zijn gezin aan de
Oranjeboomstraat...

JASMIJN
Ja?

POLITIEAGENT 1
We hebben daar zijn kinderen
gevonden...

MASHA (VULT AAN)
Een jongetje en een meisje.

POLITIEAGENT
Allebei dood. Gewurgd.

Jasmijn is geschokt.

JASMIJN
(Stamelt) Heeft hij dat gedaan?

Op dat moment klinkt de vrolijke lach van Claire vanuit de
afdeling. Jasmijn kijkt opzij door de glazen deur en ziet
haar nog steeds bij ambulancebroeder Max staan voor de
shockroom waar Frank ligt.

LEADER

BEGIN SNELLE SEQUENTIE:

5 INT. SEH / GANG / AVOND

Gang bij koffiekamer: We vallen midden in de hectiek: in de
verte klinkt een naderende sirene, piepers gaan af,
telefoons rinkelen, een brancard schuift voorbij met daarop
een bewusteloos drugsslachtoffer in jeugdige partykleding.
We blijven hangen bij een brancard met Peter - een jongen
van zestien met bleek gezicht. Naast hem staat Irma:

IRMA (OS)
(Roept) Zuurstof! Ik heb zuurstof
nodig!

Ze buigt zich over Peter:

IRMA (CONT)
Wat heb je geslikt?

PETER
(Nauwelijks verstaanbaar) Niet tegen

m'n ouders zeggen.

IRMA

Ik zal niets zeggen. Wat heb je geslikt?

PETER

XTC.

Irma knikt en richt zich weer op:

IRMA

(Roept) Waar blijft die fles nou?!

Gang bij lift: Met een zuurstofcilinder in zijn handen manoeuvreert Melvin zich tussen twee brancards met slachtoffers door. Als hij een bed wegduwt om erlangs te kunnen, wordt zijn hand vastgegrepen door FALCO DE MINT:

FALCO

(Wazig) Raymundo! Raymundo, mi amigu!

MELVIN

Je vergist je, vriend. Ik ben Raymundo niet.

Hij probeert zijn pols los te wrikken om verder te kunnen lopen, maar ziet dan dat Falco is weggezakt. Gealarmeerd buigt Melvin zich over hem heen en checkt zijn pupillen. Dan trekt hij Falco's felgekleurde overhemd open: een aantal knoopjes schiet weg. Een bewegingloze, blote borst komt tevoorschijn: Falco is gestopt met ademen. De sirene van buiten wordt opeens afgebroken.

MELVIN (CONT)

(Kordaat) Bart! Bart! Hierheen.

Bart schiet toe en bestudeert op zijn beurt het Antilliaanse slachtoffer.

BART

(Tegen Melvin) Naar de shockroom!

Geholpen door Melvin begint hij de brancard richting shockroom te duwen.

Bij de **ambulance-ingang** passeren ze Claire die een volgende brancard overneemt van de ambulancebroeder. Het slachtoffer - ELIZE VAN DER TOORN - is een introvert meisje van vijftien dat nog half bij bewustzijn is. Terwijl Claire snel de toestand van het meisje onderzoekt:

AMBULANCEBROEDER

Verkeerde pilletjes. En de party moet

nog beginnen!

CLAIRE
Groot?

AMBULANCEBROEDER
Twee-drieduizend man. Een loods in
Spaarndam.

CLAIRE
(Verzucht) Dat wordt een lange nacht.

De ambulancebroeder vertrekt weer en Claire schijnt met een lampje in de ogen van Elize.

CLAIRE (TEGEN ELIZE)
Probeer het licht te volgen met je
ogen.

Maar Elize is te suffig om haar aandacht op het lampje te focussen. Claire klikt het lichtje weer uit.

CLAIRE
Hoe heet je? (...) Zeg eens hoe je
heet...

ELIZE
(Prevelt) Elize...

CLAIRE
Hoe oud ben je?...

ELIZE
(Zacht) Vijftien.

CLAIRE
Jezus.

6 INT. SEH / SHOCKROOM / AVOND

Het gespannen gezicht van Melvin boven de halfontblote Antilliaan Falco, die hij met Bart aan het beademen is. Melvin houdt een zuurstofmasker op het gezicht van Falco, terwijl Bart een buis gereedmaakt om in te brengen.

BART
Hoelang is hij al weg?

MELVIN
Zo'n twee minuten.

Bart knikt en Melvin haalt het zuurstofmasker omhoog. Even kijken beiden naar de borstkas van Falco, maar daar is nog

geen ademhaling zichtbaar. Bart brengt de buis in de mond van Falco en Melvin gaat verder met de beademing.

BART
Dit kan nooit alleen maar XTC zijn.
Minstens paddo's of heroïne.

Weer checken beiden de ademhaling van Falco: maar die is nog steeds afwezig.

BART (CONT)
Ik doe vast een infuus.

Bart trekt een infuusstandaard dichterbij en hangt er een zak aan met het medicijn *Narcan*. Een slangetje wordt aangebracht in de arm van Falco. Weer wordt de eigen ademhaling van het slachtoffer gecheckt. Vergeefs.

MELVIN
(*Gespannen*) Haal adem! Kom op!

Uit pure frustratie geeft hij een klap op Falco's borstkas: die begint meteen vanzelf op en neer te gaan. Melvin is niet minder verrast dan Bart. Een blikwisseling tussen beiden, dan begint Bart te grijnzen:

BART
Goed zo, jochie.

MELVIN
(*Verbouwereerd*) Het werkt bij auto's, televisies, maar dit...

7 INT. SEH / WACHTKAMER & RECEPTIE / AVOND

Receptie: Masha hangt aan de telefoon en neemt alweer een nieuwe voormelding op.

MASHA
Bloeddruk? (...)

Het antwoord vult ze op een formulier in.

DORIS (OS)
(*Dwingend*) Ik MOET naar m'n vriendin.
Elize van der Toorn. Ze is
hiernaartoe gebracht.

Masha gebaart met haar vrije hand, dat Doris zich even rustig moet houden.

MASHA
Pols? (...)

Nu zien we tegenover Masha aan de balie het verontwaardigde gezicht van Doris - een vijftienjarig meisje, veel te sexy gekleed en veel te volwassen voor haar leeftijd. Haar witte gezicht is in gotische stijl opgemaakt met zwarte lippenstift en zwartomrande ogen.

DORIS (OS TEGEN MASHA)
Laat me doorlopen. Ik MOET haar zien.

Masha heeft haar oor afgedekt om te kunnen verstaan wat er over de telefoon gezegd wordt.

MASHA
Wanneer zijn jullie hier? (...)

Op dat moment verschijnt Irma vanuit de afdeling. Als Masha haar ziet, dekt ze het mondstuk van de telefoon af:

MASHA (CONT)
Over tien minuten komt er weer één binnen.

DORIS (OS)
Het is toch belachelijk dat ik m'n EIGEN vriendin...

IRMA
(*Rustig*) Stel jij het rampenplan in werking?

MASHA
(*Verontschuldigend*) Mag ik niet. Alleen via Astrid.

IRMA
Dat meen je niet!

MASHA
Moet ik haar bellen?

IRMA
(*Schudt haar hoofd*) Ze is hier toch zo.

Irma vertrekt weer naar de afdeling. Masha wil haar telefoongesprek vervolgen.

DORIS
Ik sta hier al tien minuten...

Er breekt iets bij Masha: ze legt haar hand op het mondstuk en haalt uit naar Doris:

MASHA

(Furieus) Hou je mond! Hou
alsjeblieft je mond!

Dan weer beheerst in de telefoon:

MASHA (CONT)

Okee, hij kan meteen door naar de
shockroom. (...) Tot straks.

Ze legt de telefoon neer.

MASHA (CONT)

(Rustig) Nou mag je het zeggen.

Doris slaat opeens een heel andere toon aan:

DORIS

(Bijna smekend) Laat me alsjeblieft
doorlopen naar m'n vriendin. Ik maak
me hartstikke ongerust.

Masha drukt op de knop:

MASHA

Omdat je het zo vriendelijk vraagt.

EINDE SEQUENTIE.

8 INT. HUIS ASTRID / WOONKAMER / AVOND

CROSS: 9 INT. POLITIEBUREAU / VERHOORKAMER / AVOND

In groot contrast met de hectiek van de SEH staat de rust
in het huis van Astrid. Met haar kind op schoot zit zij op
de bank een sprookje voor te lezen:

ASTRID

(Leest) Het tovervisje wapperde met
zijn staart en alle wolken verdwenen
als sneeuw voor de zon. *(Tegen Inez)*
Zie je die blauwe lucht? Warm, hè.
(Leest) En konijntje Tim huppelde
rond op het mooie strand en was
dolblij. *(Tegen Inez)* Zou jij daar
niet willen wonen?

INEZ

Ik wil bij jou blijven.

ASTRID

(Lacht) Maar dan ga ik toch met je
mee?!

Ze knuffelt haar kind, maar kijkt daarbij toch even bezorgd op haar horloge.

ASTRID (CONT)
(Leest) Toen had konijntje Tim nog
één wens over, die het tovervisje zou
vervullen...

Op dat moment gaat de telefoon. Zonder op te staan neemt Astrid op.

ASTRID (IN TELEFOON, CONT)
Waar BEN je nou?!

Verhoorkamer: Lukas staat met zijn mobiel te telefoneren in een kale verhoorkamer op het politiebureau. Achter hem zit een geboeide crimineel aan tafel met twee handen een sigaretje te roken. Een agent staat naast de deur.

LUKAS
Lieverd, het spijt met
verschrikkelijk, maar ik kom pas
later thuis.

ASTRID (OS)
Dat kan niet: ik moet naar m'n WERK.

Woonkamer: Ze kijkt naar haar dochtertje die op haar schoot met het sprookjesboek zit te spelen.

LUKAS (OS)
Kun je niet afbellen?

ASTRID
(Geïrriteerd) Ik ben VERANTWOORDELIJK
voor die afdeling! NATUURLIJK kan ik
niet afbellen.

Verhoorkamer: De crimineel heeft zijn sigaret opgerookt en drukt hem uit in een asbak. De agent bij de deur schraapt zijn keel. Lukas begrijpt dat er op hem gewacht wordt.

LUKAS
En ik kan HIER niet weg.

Woonkamer: Inez kijkt met grote ogen naar haar moeder.

ASTRID
Wij hadden een afspraak! Ik wil dat
je KOMT.

Verhoorkamer:

LUKAS

Ik heb geen keus. Sorry.

Hij drukt het mobieltje uit en draait zich naar zijn cliënt.

Woonkamer:

ASTRID

(*Geprikkeld*) En wat voor keus heb IK dan? Wat moet IK doen?!

Dan ontdekt ze dat Lukas de lijn heeft verbroken, en kijkt ongeloofig naar de telefoon:

ASTRID (CONT)

VERDOMME!!

10 INT. SEH / GANG & BEHANDELKAMER / AVOND

Claire zit met Irma aan de brancard van Peter, die nog op de gang staat voor een behandelkamer waarvan het gordijn is gesloten. Terwijl ze een tweede infuus aansluiten, ligt Peter te woelen op het bed:

PETER

(*Onbewust*) M'n ouders... Niets zeggen...

CLAIRE (VOOR ZICHZELF)

(*Minachtend*) Nee, natuurlijk niet. Anders zou je weleens 'gecorrigeerd' kunnen worden. Een flink pak op je lazer. Van mij mogen ze!

Ze steekt een naald in zijn arm en verbindt die met het infuus, waarbij ze niet zachtzinnig te werk gaat.

CLAIRE (CONT)

Vijftien jaar! Toen had ik nog geen pilsje op. En zij zitten al aan de XTC.

IRMA

(*Relativeert*) Ach en wij hadden weer kritiek op jouw generatie.

CLAIRE

Mijn generatie had geen pilletjes nodig om te feesten. We hadden genoeg aan elkaar: eerste kus, eerste... Nou ja, dat soort dingen.

Zij is klaar met Peter en Irma begint zijn brancard weg te

rijden.

CLAIRE (CONT)

Veel echter dan die synthetische roes
van nu.

En daarmee opent zij het gordijn van de behandelkamer en staat oog in oog met het gotische zwart-wit gelaat van Doris, die aan het bed van Elize zit. Claire valt even stil en lijkt zich af te vragen wie nou precies de patiënt is.

DORIS

(Knikt naar Elize) Wanneer komt ze hieruit?

CLAIRE

(Haalt haar schouders op) Over een uur, een dag of helemaal niet meer.

DORIS

En daar kunnen jullie niets aan doen? Maag leegpompen, tegengif?

CLAIRE

(Laconiek) Bestaat niet.

DORIS

Shit.

Ze laat haar hoofd in haar handen zakken.

CLAIRE

(Doodleuk) Had ze die troep maar niet moeten slikken.

DORIS

(Fel) Heb jij het weleens geprobeerd?

Claire wordt overrompeld door haar scherpe toon.

DORIS

XTC. Of is Baileys en bessenjenever voor jou de limit?! Heb jij weleens die allesomvattende verliefdheid gevoeld waarin kleuren je hoofd vullen en muziek je lichaam overneemt? Dat je voor het eerst de schoonheid van alles ziet en dat met elkaar wil delen? Geen angst meer, geen schaamte. En dat alles met maar één pilletje?

Claire moet toegeven:

CLAIRE

Nee.

DORIS

(*Knikt naar Elize*) Zij dus ook niet.

Ze kijkt Claire indringend aan:

DORIS (CONT)

Het spul is in haar glas gegoooid.

Dat laat Claire op zich inwerken.

11 INT. SEH / GANG / AVOND

Eén van de politieagenten (*zie scène 4*) is achtergebleven om Frank te bewaken en zit op een stoel naast de deur naar diens behandelkamer een krant te lezen.

BART (OS)

(*Enthousiast*) Niets! Hij kan zich niets meer herinneren!

In het glazen kantoor tegenover de agent zijn Jasmijn en Bart in gesprek met psychiater SIMON NAUTA.

12 INT. SEH / KANTOOR ASTRID / AVOND

Bart is gefascineerd door Frank en de dood van diens kinderen, terwijl Jasmijn nog steeds een enorme afschuw koestert. De ervaren psychiater Simon Nauta laat al hun opwinding stoïcijns over zich heenkomen.

BART (CONT)

(*Opgetogen*) Hoe hij daar terecht is gekomen. Wat hij daarvoor heeft gedaan. Hij kan zich NIETS meer herinneren!

Simon heeft zijn jas uitgetrokken en hangt hem netjes op een klerenhanger, die hij vervolgens aan de kapstok hangt. Daaronder draagt hij een keurig, maar ouderwets gilet, dat hij gladstrijkt. Naast de jas heeft hij een klein koffertje neergezet. Hij is zo geconcentreerd met zijn kleding bezig, dat het lijkt alsof hij Bart helemaal niet hoort.

JASMIJN

(*Geëmotioneerd*) En ondertussen lagen wel zijn twee kinderen dood op bed! Je kunt ALLES vergeten, maar DAT toch niet?!

SIMON (ONDERBREEKT)
Heeft u misschien een witte jas voor mij?

Jasmijn en Bart zijn even van hun apropos gebracht, maar dan haalt Jasmijn één van Astrids doktersjassen uit een lade. Simon trekt de jas aan en begint hem nauwgezet dicht te knopen.

BART
(*Geïntrigeerd*) Ze weten niet eens OF hij het wel gedaan heeft! Hij kan ook z'n kinderen hebben ontdekt en toen zijn gesprongen. Of misschien is hij wel geduwd!

Simon heeft de doktersjas dichtgeknoopt en zoekt in zijn overjas tevergeefs naar een pen.

SIMON (ONDERBREEKT)
Ehh... Kan ik ook een pen lenen?

Jasmijn loopt naar Astrids bureau en terwijl zij overal een pen zoekt:

BART
'Geheugenverlies door hersenschudding', zeggen ze. Of het komt door de shock.

JASMIJN (TEGEN BART)
Geloof jij dat? Hij liegt gewoon om onder die moord vandaan te komen.

Ze heeft eindelijk een pen gevonden en krast even op een stukje papier om te kijken of hij het doet. Ze richt zich op om de pen aan de psychiater te geven:

JASMIJN (CONT)
Of ben ik nou gek?

Ze heeft meteen spijt van die laatste claus.

JASMIJN (CONT)
(*Timide*) Alstublieft.

Met een vriendelijke glimlach neemt Simon de pen in ontvangst en steekt hem in zijn borstzakje.

SIMON
Laten we maar eens gaan kijken.

BART
Ik hoor het allemaal wel.

Hij blijft achter in het glazen kantoor, terwijl Jasmijn de psychiater begeleidt naar de behandelkamer met de agent ervoor.

13 INT. SEH / BEHANDELKAMER / AVOND

Frank zit voor zich uit te staren in bed, waarvan het hoofdeinde rechtop staat. Hij heeft een infuus en lijkt een beetje tot rust gekomen door de pijnstillers. Van zijn psychotische toestand is niets meer te merken. Zijn onderbenen moeten nog in het gips worden gezet.

Vanaf het moment dat Jasmijn binnenkomt, zijn haar ogen op Frank gericht. Ze probeert haar voortdurende alertheid en argwaan te verbergen achter een zenuwachtige glimlach.

JASMIJN

Frank, hier is iemand voor je. Dit is...

Maar Simon is haar al voor en zonder te zeggen dat hij psychiater is:

SIMON (ONDERBREEKT)

Noem me maar Simon.

Op joviale wijze geeft hij Frank een hand en gaat naast hem zitten.

SIMON (CONT)

Je hebt een hele smak gemaakt. Hobby van je?

Frank gaat naadloos op Simons ironie verder:

FRANK

(*Monotoon*) Ja, iedere maand een etage hoger. M'n streven is de Sint Bavo.

Jasmijn kijkt bevreemd naar het gemak waarmee Simon met Frank omgaat en neemt plaats op een stoel vlakbij de deur.

SIMON

(*Grinnikt*) Vanwaar die 'bevlogenheid'?

Frank zucht even en staart stil voor zich uit. Simons toon wordt serieuzer:

SIMON (CONT)

(*Vriendelijk*) Wat is er gebeurd, Frank?

FRANK

(Oprecht) Als ik dat eens wist. Ik lig aan niets anders te denken. Maar er zit een gat in m'n geheugen.

(Beschrijft) Het ene moment krijg ik nog een kus van Patricia, m'n vrouw. Zij gaat naar haar werk en ik word wakker op de Eerste Hulp, helemaal in de vernieling. Kus - ziekenhuis - en daartussen: zwart.

Hij kreunt even van de pijn en Jasmijn schiet overeind om een spuit met extra pijnstillers klaar te maken. Ze is in verwarring gebracht door de oprechtheid van Frank.

SIMON

Wat voor werk doet je vrouw?

FRANK

Hoofdredactrice bij uitgeverij Maeterlinck.

SIMON

Lange dagen, dus. Gaat dat wel: jullie hebben toch kleine kinderen?

Jasmijn bevriest met de spuit in haar vingers. Ze durft nauwelijks adem te halen, maar Frank geeft gewoon antwoord:

FRANK

Ja, Bianca van vijf en Alex van zeven.

Hij haalt z'n schouders op.

FRANK (CONT)

Er zat niets anders op.

SIMON

Hoezo?

FRANK

Omdat ehh... Ik ben een tijdje uit de roulatie geweest.

Z'n gezicht vertrekt weer van de pijn en hij kijkt op naar Jasmijn die met de spuit in de aanslag nog steeds ademloos staat toe te luisteren. Zij komt meteen in beweging en dient Frank de pijnstillers toe. Zijn gezicht ontspant langzaam en hij zakt weg in het kussen achter zich. Na een tijdje:

SIMON
Lang geleden?

FRANK
Lang genoeg.

Hij glimlacht bitter bij de herinnering.

FRANK (CONT)
Dat was een andere tijd. Chaotisch,
grenzeloos en wreed. Maar dat heb ik
nu afgesloten...

Hij valt stil. Jasmijn werpt een snelle blik naar Simon,
maar van diens gezicht valt niets af te lezen.

SIMON
Gelukkig maar.

Dan alsof hij het over een hele andere boeg gooit:

SIMON (CONT)
(Terloops) Gebruik je nog medicijnen?

Als door een wesp gestoken kijkt Frank hem onheilspellend
aan.

FRANK
(Met ingehouden woede) Ik neem alles
precies in zoals voorgeschreven,
dokter... *(Hij kijkt naar het
naambordje op Simons jas)* ... Van der
Linden.

Jasmijn is geschrokken door deze uitval van Frank.

EERSTE COMMERCIAL BREAK

14 INT. SEH / SHOCKROOM / AVOND

In de schemerige shockroom hangt een enorme rust: een zacht kloppend hart, een regelmatige ademhaling: de Antilliaan Falco de Mint ligt met gesloten ogen op de brancard. Hij heeft nog steeds een zuurstofkapje voor.

MELVIN
(Zingt) *I don't know what it is,
that makes me love you so.*

Sinds de reanimatie van Falco heeft Melvin hem voortdurend in de gaten gehouden. Terwijl hij een nieuwe zuurstoffles klaarlegt onderin de brancard, zingt Melvin met overgave dit nummer van Mike Hawker:

MELVIN (CONT)

*(Zingt) I only know I never want to
let you go.
'cause you started something, can't
you see
that ever since we met
you had a hold on me...*

Opeens houdt hij stil, omdat Falco begint te kreunen:

FALCO

*(Halfverdoofd) Kwan tor tin (Hoe laat
is het)?*

Melvin kijkt op zijn horloge:

MELVIN

Un bario na nuebe (Kwart voor negen).

FALCO

Ta nos muchu lat (Zijn we te laat)?

MELVIN

Kasi (Bijna wel).

Met halfgesloten ogen probeert Falco om zich heen te kijken.

FALCO

Unda ta ami (Waar ben ik)?

MELVIN

*Den un hòspital (In een ziekenhuis).
Den Ulanda (In Nederland).*

Falco is op slag bij bewustzijn:

FALCO

*Ik dacht al: veel te modern voor
Bonaire.*

Melvin grinnikt en draait de brancard met de voorkant richting deur.

MELVIN

*En veel te koud. Veel te klein, veel
teveel mensen en geen koraalrif of
flamingo's. Geen roti en pindasoep.
Nee, geef mij de Antillen maar. Met
z'n branding...*

Hij begint de brancard vooruit te duwen.

MELVIN (CONT)

Het strand, ijslimonade en heel veel zon.

Op dat moment duwt hij de deur open en valt het felle licht van de gang naar binnen. Hij rijdt met Falco de gang op.

15 INT. SEH / GANG & BEHANDELKAMER / AVOND

Melvin rijdt met Falco over de gang en laveert langs een geparkeerde brancard:

MELVIN (CONT)

Geen files, geen gestress, maar gewoon lekker relaxen.

Hij passeert Bart die even met hem meeloopt en zich tot Falco richt:

BART

(Met een knik naar Melvin) Zonder hem had jij er niet meer geweest.

Met Antilliaanse directheid kneedt Melvin even Falco's schouder en die slaat hem goedmoedig op zijn hand.

FALCO

Danki, kompai *(Bedankt, vriend)*.

Masha is allerlei gegevens aan het opnemen van patiënten en heeft de woorden van Bart opgevangen. Ze geeft Melvin een compliment:

MASHA

Goeie beurt!

Dan met een blik op de knappe Falco:

MASHA (CONT)

(Vals tegen Melvin) Of moet hij die nog krijgen?

Omdat niemand anders dit heeft gehoord, schudt Melvin alleen maar minachtend zijn hoofd naar Masha en loopt met de brancard verder.

Als hij voorbij de behandelkamer met Peter Neuman komt, blijven we hangen bij Claire die over de jongen heengebogen staat en z'n polsslag meet. Ze werpt even een veelzeggende blik opzij naar Irma.

CLAIRE

Hoeveel heeft hij geslikt?

Irma schudt haar hoofd.

IRMA

Ik mocht z'n ouders niet bellen. Dat is alles wat hij zei.

Claire komt weer overeind. Ze kijkt machteloos naar Peter die een zuurstofkap voor z'n mond heeft en nauwelijks merkbaar ademhaalt.

BART (OS)

Afkoelen, beademen en bidden. Verder kun je weinig doen.

Claire draait zich om naar het opengeschoven gordijn achter haar, waar Bart staat toe te kijken en naast hem een geschrokken Doris. Claire reageert niet op Barts woorden en loopt naar Doris. Opvallend goedmoedig leidt ze het zwart-witte spookmeisje van het kamertje weg.

CLAIRE (TEGEN DORIS)

Laat je niet gek maken.

Doris loopt terug naar de behandelkamer van Elize.

Claire draait zich om naar Bart:

CLAIRE

(Bijtend) Had ik een extra infuus moeten aansluiten? Weer een minpuntje in je verslag?

Bart is overrompeld door het venijn van haar woorden.

CLAIRE (CONT)

Of hebben m'n handschoenen de verkeerde kleur? En moet ik op internet 'groene' bestellen - boezemt meer vertrouwen in?

BART

Wat zit je nou dwars?

CLAIRE

Jij en die onderzoeken van je! Ik wil gewoon m'n werk kunnen doen, zonder dat iemand constant op m'n vingers kijkt. Dus: moven!

BART

Het ging toch niet over JOU?!

CLAIRE

Je had ons moeten waarschuwen!

Ze loopt met venijnige passen weg. Bart blijft staan en kijkt haar na:

BART
Okee, sorry. Zal ik voortaan doen.

Achter hem gaat de deur van de wachtkamer open en Astrid komt met haar dochttertje de SEH binnen. Inez kijkt met grote ogen om zich heen, maar Astrid leidt haar met vaste hand richting koffiekamer.

16 INT. SEH / KOFFIEKAMER / AVOND

In de verder verlaten koffiekamer tilt Astrid haar dochttertje op een stoel en begint op de tafel voor haar een vel papier en kleurpotloden uit te stallen. Het meisje kijkt om zich heen.

ASTRID
Zie je ook eens waar mama werkt.
Mooi, hè?

INEZ
(*Knikt*) Groot.

Astrid sluit de lamellen voor het raam naar de wachtkamer, zodat Inez niet geconfronteerd wordt met de wachtende patiënten.

ASTRID
En heel druk. Daarom moet ik even weg. Als jij nou een mooie tekening maakt voor mama. Goed?

Inez knikt.

ASTRID (CONT)
Pakkerd.

Het meisje slaat haar armpjes om Astrids nek en zij drukt haar dochter tegen zich aan.

ASTRID (CONT)
(*Fluistert*) Ik kom straks weer terug.

Zij laat haar dochter los en komt overeind. Inez trekt een vel papier naar zich toe. Dan ziet Astrid de lievelingsknuffel op de grond liggen en zet hem naast het meisje op tafel.

ASTRID (CONT)
(*Glimlachend*) Ben je niet helemaal alleen.

Een laatste blik naar haar kindje en ze verlaat de koffiekamer.

17 INT. SEH / KANTOOR ASTRID / AVOND

Terwijl Astrid haar jas aan het uittrekken is, komt ze gehaast haar kantoor binnen, waar Jasmijn staat te telefoneren over röntgenfoto's van Frank.

JASMIJN (OVER TELEFOON)
En voor de zekerheid een CT-scan van de schedel. (...)

Astrid wil automatisch haar jas ophangen aan de kapstok, maar die wordt helemaal in beslag genomen door een sjieke overjas. Op dat moment ziet ze Simon Nauto in HAAR witte jas met HAAR naambordje aan HAAR bureau zitten. Hij leest het psychiatrische dossier van Frank, dat net is binnengekomen. Astrid is even van haar stuk gebracht en laat haar jas weer zakken.

SIMON (OS)
Ha, daar bent u.

Hij heeft zich losgemaakt van het dossier en komt overeind om Astrid een hand te geven.

SIMON (CONT)
Simon Nauta, psychiater.

Astrid drukt hem onzeker de hand. Ook Jasmijn heeft nu door dat Astrid is binnengekomen en met één hand de hoorn afdekkend, licht ze haar snel in:

JASMIJN
(*Tegen Astrid*) Voor een patiënt in kamer drie. (*Weer in telefoon*) Ja? (...)
Kom ze dan alsjeblieft zelf brengen, wij kunnen niemand missen.

Astrid kijkt vragend naar Simon. Die trekt ondertussen de witte jas uit, vouwt hem op en geeft hem aan Astrid.

SIMON
(*Glimlachend*) Sorry voor de vrijpostigheid. Ik werd thuis opgeroepen en had niets bij me.

ASTRID
(*Voorzichtig*) Wie zit er in kamer drie?

Simon schuift het psychiatrische dossier over het bureau

naar Astrid toe.

SIMON
(*Zakelijk*) Frank Matthijsen.
Schizofrene stoornis. Paranoïde
symptomen. Waanwaarneming...

Jasmijn heeft haar gesprek beëindigd en legt de telefoon
neer.

JASMIJN
Doodeng.

SIMON (NEGEERT HAAR)
Laatste relapse anderhalf jaar
geleden. Volledige remissie.
Stabilisatie met *Haldol*.

ASTRID
Dus?

SIMON
Hij slikt z'n medicijnen niet.

Hij haalt zijn overjas van de kapstok en begint hem aan te
trekken.

SIMON (CONT)
Vanmorgen kreeg hij een psychose en
bracht z'n kinderen om.
(*Veelbetekenend*) Maar dat weet hij
zelf nog niet.

ASTRID
En nu?

SIMON
Eerst z'n benen in het gips, dan gaat
hij naar een PAAZ (*Psychiatrische
afdeling binnen ziekenhuis*).

Hij pakt zijn koffertje van de grond en vouwt hem open op
het bureau. Hij haalt er een ampul met de anti-psychotica
Haldol uit.

SIMON (CONT)
Om verdere psychosen te voorkomen
MOET hij dit krijgen. (*Hij vouwt het
koffertje weer dicht*). Vermijd iedere
stress en laat-hem-niet-alleen!
Formeel staat hij al onder arrest,
maar ik heb de bewaking met klem
gevraagd buiten beeld te blijven.

Zijn toon wordt opeens ernstig en hij kijkt Jasmijn en Astrid indringend aan:

SIMON (CONT)

Als hij beseft wat hij heeft gedaan,
wordt hij suïcidaal. Geen woord dus
over de dood van z'n kinderen.

Astrid en Jasmijn knikken. Meteen verschijnt weer de glimlach op Simons gezicht en hij steekt een hand uit naar Astrid. Als zij de hand wil schudden, buigt Simon voorover en geeft haar een handkus. Een korte knik naar Jasmijn en de psychiater verlaat het kantoor. Het blijft even stil na zijn vertrek.

JASMIJN

Wat een vreemde figuren heb je toch.

Het is onduidelijk wie zij bedoelt, maar het brengt Astrid weer terug in de realiteit. Terwijl ze de telefoon pakt:

ASTRID (TEGEN JASMIJN)

Kun jij verder voor die Frank zorgen?

Jasmijns mond zakt open en ze begint nee te schudden:

JASMIJN

Alsjeblieft, Astrid. Ik krijg de
zenuwen van die man.

Maar Astrid heeft haar aandacht al bij de telefoon:

ASTRID (OVER TELEFOON)

Masha, mag ik een overzicht van
iedereen die we in huis hebben?

Als ze heeft opgelegd:

JASMIJN

(Smekend) Laat iemand anders 'm
nemen. Bart of zo.

ASTRID

Je bent toch co-assistente om
ervaring op te doen?!

JASMIJN

Op de SEH, ja, maar niet in de
psychiatrie.

ASTRID

(Sust) Wat kan je nou gebeuren met
een bewaker voor de deur?

Opeens valt haar aandacht op Irma die in de gang aan het rommelen is in een plastic tas: ze haalt een doosje met *AcryStitch Pro* uit de tas en uit het doosje een tubetje hechtlijm. Zonder verder aandacht te besteden aan Jasmijn verlaat Astrid haar kantoor.

18 INT. SEH / GANG / AVOND

Irma heeft het tubetje hechtlijm in haar ene hand en zoekt met haar andere hand naar zwaluwstaartjes in een verbandlade.

ASTRID (OS)
(*Vriendelijk*) Wat is dat?

Irma had haar niet horen aankomen, maar reageert volkomen kalm:

IRMA
AcryStitch Pro. Voor een beenwond in kamer twee.

ASTRID
Komt dit van de apotheek?

IRMA
Nee, eigen initiatief. Van één van de artsen.

ASTRID
Wie?

Het blijft even stil, dan begint Irma een schaar te zoeken in de lade.

IRMA
Moeten we het daar nu over hebben?

ASTRID
Ik wil weten wat dit voor spul is.

Uit de plastic tas haalt Irma een zwart-wit printje van een internetpagina met informatie over *AcryStitch Pro*. Dat schuift ze naar Astrid toe:

ASTRID (CONT)
(*Leest*) www.puntmednet.punt.com?!

Irma heeft inmiddels een schaar gevonden en knipt het topje van het tubetje.

IRMA
Ja en als je meer wilt weten, dan

moet je daarnaartoe surfen.

Ze wil weglopen naar kamer twee, maar:

ASTRID

Ho-ho-ho. Niet met die lijm. We hebben nog een hele voorraad *Skinplast* liggen.

IRMA

(*Houdt haar tubetje omhoog*) Hij is nu al open. Mag ik gaan? Er zit iemand op me te wachten.

ASTRID

Nee, ik heb geen zin in boetes of rechtszaken als die lijm achteraf niet goed blijkt.

De onderhuidse irritatie begint op te lopen:

IRMA

Hij IS goed. Beter dan die oude.

ASTRID

Dat zeg jij.

IRMA

En mijn mening doet er niet toe?

ASTRID

Dat zeg ik niet.

IRMA

Moet dit nu?! Ik wil weer aan het werk.

ASTRID

Neem dan die *Skinplast*.

Irma schiet in een valse lach:

IRMA

Waar HEBBEN we het over?! Een tubetje lijm!

Dan valt ze weer stil.

IRMA (CONT)

(*Zogenaamd laconiek*) Okee, jij je zin. Neem ik toch gewoon die andere. (*Met één beweging gooit ze het tubetje AcryStitch Pro in een vuilnisbak*) Hoppa, dertig euro weg.

Dan haalt ze een doosje oude hechtlijm uit de materialenkast. Astrid volgt met haar blik Irma's bewegingen en moet haar irritatie wegbijten. Haar blikveld wordt gekruist door Melvin, die naar behandelkamer vijf loopt.

19 INT. SEH / BEHANDELKAMER 5 / AVOND

Melvin komt de kamer van Falco binnengelopen en ziet tot zijn stomme verbazing, dat Falco naast zijn brancard staat en zich uitrekt, alsof hij een paar dagen aan één stuk heeft geslapen.

MELVIN

(Verbaasd) Waar ga jij naartoe?

Falco onthaalt hem op een brede grijns:

FALCO

Hé amigu, ik voel me weer top. Snel wat essence (XTC) scoren om de verloren tijd in te halen.

MELVIN

(Ongelovig) Je lag net nog halfdood in de shockroom!

FALCO

(Nog breder grijzend) Live fast, die young.

MELVIN

Noem je dit leven?! Pilletjes om je happy te voelen. Dat is toch triest, man.

FALCO

De golven tellen op Pink Beach, dat is pas triest.

MELVIN

Maar een stuk gezonder.

FALCO

Je lijkt m'n vader wel. Heeft ook altijd het beste met me voor. 'Ga studeren, jongen. Iets met economie: accountant of zo, daar kun je ver mee komen.'

MELVIN

Toch niks mis mee?!

FALCO

Misschien niet als het een goedbedoeld advies is. Maar het is een eis. Een keiharde eis. Als jij geen accountant wordt, dan hoef je niet terug te komen. Dan ben je mislukt. En probeer maar eens te leren. Zonder eigen huis. Met zes krijsende neefjes om je heen.

Hij grijnst naar Melvin:

FALCO (CONT)

Dan maar liever partyen! De enige economie die mij nog interesseert is de verhouding tussen maagzout en heroïne. En dat is lastig zat, heb ik vandaag gemerkt.

MELVIN

Nee, DAAR kom je ver mee.

Falco beweegt zich al naar de uitgang van de kamer.

FALCO

Ayó asta la vista (*Tot ziens*). M'n vrienden wachten.

MELVIN

Zoals die Raymundo van je?

Als door de bliksem getroffen blijft Falco staan en draait zich om. De grijns is van zijn gezicht verdwenen.

FALCO

(*Zacht*) Hoe ken jij Raymundo?

20 INT. SEH / KOFFIEKAMER / AVOND

Een kindertekening met een diepblauwe zee, palmbomen en een brandende zon, alsof het een Antilliaans strand is. Het dochttertje van Astrid zit nog steeds te tekenen. Achter haar komt met nijldige bewegingen Irma de koffiekamer binnen. Die is nog steeds zo opgefokt door de ruzie met Astrid, dat ze Inez niet in de gaten heeft.

Irma drukt kleingeld in de frisdrankautomaat en een blikje appelsap dendert naar beneden. Met een strak gezicht trekt ze het lipje open en neemt een flinke teug. Ze kijkt voor zich uit. Dan opeens vanuit de grond van haar hart:

IRMA

Arrogant KUTWIJF!!!

Op hetzelfde moment ziet ze Astrids dochtertje met grote ogen naar haar kijken. Irma weet zich even geen houding te geven en besluit maar te glimlachen. Ze komt naar het meisje toe om de tekening te bewonderen:

IRMA (CONT)
(*Lief*) Je moeder kan wel een zonnetje gebruiken.

21 INT. SEH / BEHANDELKAMER 3 / AVOND

Frank zit nog steeds rechtop in bed en staart voor zich uit.

Jasmijn staat met haar rug naar hem toe bij een wasbak en houdt hem via de spiegel met schichtige blikken in de gaten. Ondertussen vult ze met trillende vingers een spuit met de anti-psychotica *Haldol*.

Alsof ze zichzelf probeert gerust te stellen:

JASMIJN (VIA SPIEGEL TEGEN FRANK)
(*Nerveus glimlachend*) Het duurt maar een kwartiertje. Eerst een kous. Watten eroverheen. En dan kunststof gips. We hebben het in alle kleuren.

Ze schenkt een glas water in.

JASMIJN (CONT)
Wat wil je? Knalgeel? Gifgroen?

Frank kijkt haar aan via de spiegel.

FRANK
En dan mag ik naar huis?

Jasmijn voelt de adem in haar keel stokken:

JASMIJN
Dat... Dat hangt van de dokter af.

FRANK
Waarom zou die me hier willen houden?

Jasmijn verzamelt even moed en draait zich dan met de gevulde spuit om. Met een vriendelijk gezicht komt ze naar Frank toe.

JASMIJN
Voor controle. Wie weet wat je allemaal nog mankeert?! (*Corrigeert zichzelf*) Je long kan wel zijn geperforeerd. Of misschien is je bloedcirculatie gestoord ehh...

ontregeld.

Op dit moment kijkt Astrid even naar binnen.

ASTRID
Hoe gaat alles hier?

Jasmijn is overvallen door haar binnenkomst en probeert geruststellend te glimlachen, hoewel ze helemaal staat te trillen:

JASMIJN
Super.

Ter bevestiging kijkt ze even naar Frank, maar die zit met zijn gedachten ergens anders. Astrid knipoogt naar Jasmijn:

ASTRID
Zie je wel.

En ze is weer vertrokken. De ongemakkelijke spanning keert dubbel en dwars terug. Jasmijn komt met de spuit bij Frank en wil een plek op zijn arm schoonwrijven, maar hij ontwijkt haar.

FRANK
(*Rustig*) Wat is dat?

JASMIJN
(*Zonder een spier te vertrekken*)
Gewoon. Heeft de dokter voorgeschreven.

FRANK
Wat is het dan?

JASMIJN
Het bevordert de rust. Je wordt er kalm van.

FRANK
Ik wil weten WAT het is.

Jasmijn begrijpt dat ze er niet meer omheen kan:

JASMIJN
(*Luchtig*) *Haldol* of zoiets.

FRANK
(*Oprecht verbaasd*) Anti-psychotica?
Waarom krijg ik dat NU? Het gaat al anderhalf jaar goed met mij.

JASMIJN
Ehh... Voorzorg, denk ik.

FRANK
Eens een gek, altijd een gek?

JASMIJN
Nee. Gewoon om alle risico's uit te sluiten. Dat kan toch nooit kwaad?!

FRANK
Wat weet jij er nou van?!

Jasmijn probeert haar autoriteit te herwinnen:

JASMIJN
Meer dan genoeg, lijkt me. Ik heb...

FRANK (ONDERBREEKT)
Echt?! Weet jij wat het is om kwijlend op de bank te liggen, terwijl je kinderen met hun vriendjes spelen?! Om hun blikken te voelen als je niet kunt ophouden met trillen? Weet jij wat het is om je zoontje te zien vallen en-het-doet-je-helemaal-niets?! (*Hij tikt op z'n borst*) Dood van binnen en van buiten.

Terwijl hij met z'n hand naar z'n jas graait, kijkt hij Jasmijn aan. Zij is geraakt door zijn emotionele uitbarsting. Hij haalt een foto van zijn zoontje tevoorschijn en streelt er met z'n hand over:

FRANK (CONT)
(*Zacht*) Alex. M'n jochie.

Hij laat de foto aan Jasmijn zien:

JASMIJN
(*Schor*) Mooi.

Een foto van een gelukkig gezin komt tevoorschijn. Frank laat zijn vinger over de contouren van zijn dochtertje glijden.

FRANK
(*Zacht*) M'n kleine meid. Volgende maand wordt ze zes.

Terwijl hij liefdevol naar de foto's blijft kijken, vecht Jasmijn tegen haar tranen.

FRANK (CONT)

Wat hebben zij nou aan een vader die futloos op z'n bed ligt? Ik wil met hun ravotten en lachen. Ik wil een goede papa voor hen zijn.

Jasmijn drukt haar hand voor haar mond om zichzelf in bedwang te houden.

BART (VO)

Alleen als die psychopaat naar de PAAZ verhuist, hebben we een plaats vrij.

ASTRID (VO)

Dan moet daar wel eerst een plek voor hem worden gevonden.

22 INT. SEH / KANTOOR ASTRID / AVOND

Astrid bespreekt met Bart en Claire de precieze stappen die zijn genomen om de toestroom van drugsslachtoffers op te vangen.

ASTRID (CONT)

En tot die tijd zitten we gewoon vol. Alle nieuwe slachtoffers gaan naar het *Kennemer* en het *Spaarne*.

Bart en Claire knikken en kijken naar het overzicht met alle patiënten die zich op dat moment in de SEH bevinden.

ASTRID (CONT)

Ik heb opgeschaald naar een beperkt rampenplan: twee verpleegkundigen, een extra internist. Ook Thea Mulder van Cardiologie komt hiernaartoe.

CLAIRE

Daarmee redden we het wel.

ASTRID

Wat is de toestand van onze feestvierders?

BART

Allemaal XTC. Waarschijnlijk vervuild. Drie nog kritiek.

ASTRID

Aanpak?

CLAIRE

We kunnen weinig doen. Alleen
afwachten.

Astrid knikt. Dat is het sein om het kantoor weer te
verlaten en aan het werk te gaan. Maar voordat beiden het
kantoor uit zijn:

ASTRID (CONT)

Ehh... Van wie is dit?

Beiden draaien zich om. Astrid houdt een tubetje *AcroStitch
Pro* omhoog. Bart werpt eerst een blik opzij naar Claire, en
dan:

BART

Van mij.

ASTRID

Zullen we voortaan weer alles via de
apotheek doen?

Bart knikt.

ASTRID (CONT)

En dat geldt ook voor klinische
onderzoeken. Eerst toestemming
vragen.

BART

Dat heb ik gekregen.

ASTRID

Van wie dan?

Op dat moment zien Bart en Claire door de gang RONALD
voorbijlopen richting gipskamer. Bart geeft Astrid geen
antwoord en zij dringt niet verder aan.

ASTRID (CONT)

Zonder mijn goedkeuring wordt hier
niets meer onderzocht. Afgesproken?

BART

Okee.

Claire houdt haar gezicht strak, maar Bart voelt zich als
een klein kind op het matje geroepen. Wat Astrid betreft,
is dit onderwerp nu afgerond. Op dat moment klinkt de stem
van Doris vanuit de gang:

DORIS (OS)

(Roept) Wordt hier ook nog GEWERKT?!

23 INT. SEH / BEHANDELKAMER / AVOND

Claire komt snel naar de brancard van Elize gelopen, waar Doris haar geduld heeft verloren en is opgestaan. Ze maakt zich enorme zorgen om Elize en kan zich niet meer inhouden.

DORIS (CONT)
(*Ongerust*) Of moet ze maar kreperen?!

Claire buigt zich over Elize heen en ziet dat haar toestand inderdaad is verslechterd. Ze gaat niet meteen tot actie over tot grote verbazing van Doris.

DORIS (CONT)
Wat sta je daar nou?! DOE IETS!!

CLAIRE
(*Rustig*) Hé, hou jij je een beetje in?! Of wil je naar de wachtkamer?

Doris bindt in.

CLAIRE (CONT)
Ze moet er zelf uitkomen.

DORIS
(*Wanhopig*) Uitkomen?! Je ZIET toch dat het misgaat?!

24 INT. SEH / GIPSKAMER / AVOND

Onder leiding van een gipsverbandmeester is Jasmijn beide hielen van Frank in het gips aan het zetten. Haar mouwen zitten onder het gips. Als gevolg van Franks ontboezeming over zijn gezin, is Jasmijns houding tegenover hem veranderd: haar angst heeft plaatsgemaakt voor betrokkenheid:

JASMIJN
(*Openhartig tegen Frank*) Ik dacht dat ik dit nooit zou leren.

Franks rechterhiel zit al in het gips. Nu trekt Jasmijn een kousje om de linkerhiel. De gipsverbandmeester corrigeert af en toe haar handelingen:

JASMIJN
Maar het is gewoon een bepaalde handigheid. Een kunstje.

Ze veegt met haar hand een haar uit haar gezicht en laat daarbij een witte veeg van het gips op haar wang achter.

RONALD (OS)

Het ziet er allemaal... gezond uit.

Ronald heeft de foto's naar de gipskamer gebracht en uitgesteld over een lichtbak: er hangt één röntgenfoto van Franks bekken, één van z'n borstkas en maar liefst vier CT-scans van z'n schedel.

RONALD (CONT)

Bekken... thorax... schedel...

Hij buigt zich over de schouders en bovenarmen van Frank, die hij aan een nauwgezet onderzoek onderwerpt. Hiermee camoufleert hij zijn fascinatie voor deze psychiatrische patiënt, die je als chirurg niet iedere dag ziet. Jasmijn gaat verder met het ingipsen van Franks benen en bekijkt Ronalds bemoeienis met bezorgdheid.

FRANK

Radioloog?

RONALD

Nee.

Hij is bij Franks handen angekommen waarmee diens kinderen moeten zijn gewurgd. Geconcentreerd zoekt Ronald naar sporen.

RONALD

Voel je geen tintelingen?

FRANK

Nee.

Hij kijkt met lichte verbazing naar Ronalds handelingen.

FRANK (CONT)

Fysio-therapeut?

RONALD

Nee.

Hij heeft een klein pennelampje tevoorschijn gehaald en schijnt daarmee in Franks ogen, alsof hij daar een teken van zijn gekte probeert te ontdekken.

FRANK

Iriscopist?

RONALD

Nee, chirurg.

Hij klikt het lampje uit en overziet Frank met een stralende blik alsof hij een fenomeen uit een andere wereld aanschouwt. Jasmijn is inmiddels klaar met het aanbrenge

van de watten rond het kousje en wil beginnen aan het kunststof gips. De gipsbrandmeester haalt het materiaal uit een kast.

RONALD (CONT)
Uitstekend.

FRANK
Alleen m'n benen dus.

RONALD
(*Grapt*) Ja, je kunt in ieder geval niet meer springen.

FRANK
(*Verwonderd*) Springen?! Ik was toch gevallen?

Ronald ziet het gealarmeerde gezicht van Jasmijn en zonder een spier te vertrekken:

RONALD
Bedoel ik ook: vallen.

Daarmee vertrekt hij uit de gipskamer en laat Jasmijn geschrokken achter. Zij doet tegenover Frank alsof haar neus bloedt en toont hem het gips:

JASMIJN
(*Onschuldig*) Wat voor kleur wilde je ook alweer?

Maar Franks argwaan is al gewekt.

25 INT. SEH / GANG / AVOND

Ronald stapt over de gang en wordt aangesproken door Bart, die achter hem aan loopt:

BART
Ronald, over dat verslag van mij.

RONALD
Ik ga het zo snel mogelijk lezen.

En hij beent verder, nagekeken door Bart. Claire komt naast hem staan.

CLAIRE
(*Spottend*) Komt je promotie in gevaar?

BART
Waar slaat dat nou op?

CLAIRE

Dat was toch de bedoeling van je onderzoek? Wit voetje halen bij Ronald.

Nu barst de bom bij Bart:

BART

(*Furieux*) Is dat het enige waar je aan denkt: je carrière?! Wat DOE je dan hier?! Ga management doen of zo. De patiënt moet centraal staan en niet jij. Anders wordt die lijm pas ingevoerd, als JIJ ermee kunt scoren!

Woedend stapt hij weg en laat Claire achter. Ze is aan het denken gezet.

26 INT. SEH / BEHANDELKAMER

In de met een gordijn afgesloten behandelkamer zit Melvin nog steeds met Falco te praten. Falco is op de brancard gaan zitten en Melvin staat ernaast.

FALCO

Je kunt de mooiste plannen hebben, je kunt je helemaal de pleuris werken... één schot BAM en het is afgelopen.

MELVIN

Je broer heeft gewoon pech gehad. Vette pech. Maar jij bent nog niet eens begonnen en je geeft het al op.

FALCO

Als Raymundo het al niet redt! Hij sprak Spaans, bouwde computers. Moet je MIJ zien!

MELVIN

Tsss, en ik dan?! Heb je mij weleens Engels horen spreken?! En computers: ik krijg m'n naam niet eens uitgeprint. Wat dan nog?! Ik heb het toch ook gered in Nederland?!

FALCO

Ja, waarom ben JIJ eigenlijk weggegaan uit Bonaire? Je vond het er toch zo mooi?!

Melvin valt even stil.

MELVIN

Dat had een hele andere reden.

FALCO

Wat dan? Kon je hier meer verdienen
of viel je voor de blanke meisjes?

Melvin grinnikt onhandig.

MELVIN

Een persoonlijke reden.

FALCO

(*Knikt zonder het te begrijpen*) Maar
je gaat wel weer eens terug?

MELVIN

Denk het niet.

27 INT. SEH / GIPSKAMER / AVOND

Jasmijn legt de laatste hand aan het gips om Franks benen.

FRANK

(*Dwingend*) Wat is er gebeurd?!

JASMIJN

Niets! Je bent gewoon gevallen.

FRANK

Waarom krijg ik dan *Haldol*? En waarom
komt Jan en alleman kijken alsof ik
een kermisattractie ben?! Er is iets
gebeurd! Wat?

JASMIJN

Dat weet jijzelf het beste. IK was er
niet bij.

FRANK

Ben ik echt gesprongen?!

JASMIJN

Gevallen, gesprongen, wat maakt dat
nou uit?!

FRANK

(*Geschrokken*) Ik heb een psychose
gehad.

JASMIJN

Ja. Nee.

FRANK
Wat is er gebeurd?

JASMIJN
U moet echt tot rust komen...

FRANK (CONT)
(*Emotioneel*) Toch niet met m'n vrouw,
hè?! Niet met Patricia. Waar is ze?
Waarom komt ze niet? Heb ik m'n vrouw
wat aangedaan?!

Jasmijn probeert hem gerust te stellen:

JASMIJN
Er wordt op dit moment naar uw vrouw
gezocht.

FRANK
(*Beseft*) Er is dus echt iets gebeurd.

Dan alsof hij met een moker wordt geraakt:

FRANK (CONT)
M'n kinderen!

Hij begint te trillen en probeert overeind te komen.

JASMIJN
Ik ben nog niet klaar.

FRANK
O God, nee. Laat dat niet waar zijn!

JASMIJN
Alsjeblieft.

Jasmijn wil hem terugduwen, maar hij is te sterk.

FRANK
(*Wanhopig*) Waar zijn m'n kinderen?!

JASMIJN
Rustig!

Ze vecht uit alle macht om hem op de brancard te houden.
Tijdens de worsteling lukt het haar niet om op het
wandalarm te drukken.

FRANK
Ik moet naar m'n kinderen toe. (*In
tranen*) Alex en Bianca!

JASMIJN
(Schreeuwt) Help! Bart! Melvin! Help!

Binnen een oogwenk is de politieagent de behandelkamer binnengesprongen en schiet Jasmijn te hulp. Frank begint te hyperventileren. Een voorbode voor een psychotische aanval. Jasmijn vecht alsof haar leven ervan afhangt. Dan komt Bart binnengerend en duikt zonder zich te bedenken bovenop Frank. Terwijl ze zelf volledig over de rooie is:

JASMIJN
Hij mag niet stressen! Hij mag niet stressen!

Eerst wordt Frank met een band aan het brancard gefixeerd en vervolgens worden zijn beide handen met zwachtels aan de bedreling gebonden. Door Bart krijgt hij een kalmeringsmiddel ingespoten.

28 INT. SEH / KOFFIEKAMER / AVOND

Astrid zit op haar hurken naast haar dochter en bewondert haar tekening op tafel, terwijl Inez een bekertje chocomelk drinkt.

ASTRID
O, wat mooi! Oranje vogeltjes en een paarse zee, goed zeg!

Ze kijkt naar Inez, die toch wel heel stil is.

ASTRID (CONT)
Gaat het nog wel, lieverd?

INEZ
Ik wil bij jou.

ASTRID
(Troost) Papa komt je zo ophalen.

Op dat moment gaat haar pieper af - tegelijkertijd met andere reanimatiepiepers in de SEH. Astrid springt meteen op en wil weglopen, maar ook Inez is van haar stoel gekomen en loopt achter haar aan.

Astrid komt weer teruggelopen en zet Inez op haar stoel:

ASTRID
Nee, dat is veel te gevaarlijk. Blijf maar hier.

Ze loopt naar de deur, maar Inez komt weer achter haar aan:

INEZ

(*Smekend*) Mam, ik wil bij jou!

Astrid voelt zich verschrikkelijk, maar kan niet anders dan:

ASTRID

(*Streng*) Hier blijven! Denk erom!

Terwijl ze de deur haastig opent, begint Inez achter haar te huilen.

29 INT. SEH / GANG / AVOND

Met Astrid rennen we de hectiek van de SEH binnen: Elize vertoont allerlei stuiptrekkingen en heeft ademhalingsproblemen. Verpleegkundigen rennen naar de shockroom. Doris staat bij het bed van haar vriendin en is over haar toeren:

DORIS

(*Luid*) Ik ZEI het toch! Het gaat helemaal mis. Ik ZEI het toch!

Astrid rent naar Elize, bij wie Claire al een extra infuus aanbrengt. Vanuit de shockroom:

IRMA

(*Roept*) Melvin?!

Geen reactie.

Astrid staat over Elize gebogen en onderzoekt met een stethoscoop haar hart.

DORIS (TEGEN ASTRID)

(*Hysterisch*) Laat haar niet doodgaan, alsjeblieft!

IRMA

Masha!

ASTRID

(*Zakelijk*) Insult couperen met Stesolid. Temperatuur?

CLAIRE

(*Ernstig*) Veertig komma drie.

Even een snelle blikwisseling tussen Claire en Astrid.

DORIS

O Shit!

ASTRID

Dat was een flinke dosis XTC!

Masha is inmiddels verschenen:

IRMA (TEGEN MASHA)

Neem haar even mee naar de
wachtkamer.

Zelf begint ze de brancard richting shockroom te duwen,
geholpen door Astrid en Claire, terwijl Masha zich ontfermt
over Doris en haar naar de wachtkamer stuurt. Maar dan
draait Doris zich weer terug:

DORIS

(Overstuur) Het was geen XTC, maar PMA!

Terwijl de brancard verdervliegt naar de shockroom, blijft
alleen Claire staan en draait zich om naar Doris, die is
achtergebleven:

DORIS (CONT)

(In tranen) IK heb het in haar glas
gedaan.

Vol afschuw kijkt Claire haar aan.

IRMA (OS)

Waar is Melvin, verdomme?!

Irma staat bij de ingang van de shockroom. In plaats van
Melvin schiet Bart langs Irma de shockroom in.

BART

Laat mij maar.

De deur van de shockroom valt met een klap dicht.

30 INT. SEH / TOILETTEN / AVOND

Doris staat naast de wasbak en is helemaal in tranen: ze
trekken een zwart spoor over haar witte gezicht.

DORIS

(Overstuur) Ik deed het voor haar...
Ze was zo verlegen... En ik wilde
haar helpen...

Bij de toiletdeur staat Claire zwijgend en minachtend toe
te kijken.

DORIS (CONT)

Ze durfde niet eens bij een jongen
achterop?!... En ik kan toch moeilijk

iemand op haar afsturen?! Dat moet ze zelf doen...

CLAIRE
Ze is VIJFTIEN! Dan heb je het RECHT om verlegen te zijn.

DORIS
Maar ze stond overal buiten... Altijd alleen... Ze had er zelf zo'n last van...

CLAIRE
(*Cynisch*) En straks heeft ze nergens meer last van.

Housemuziek begint te stampen en wordt steeds luider.

31 INT. SEH / BEHANDELKAMER / AVOND

CROSSCUT MET: 32 INT. HUIS FRANK / HAL (FLASHBACK) / NAMIDDAG

CROSSCUT MET: 33 INT. HUIS FRANK / LIMBO BED (FLASHBACK) / NAMIDDAG

CROSSCUT MET: 34 INT. SEH / GANG / AVOND

Onder de stampende housemuziek volgt een sequentie van beelden:

Behandelkamer: Vastgebonden op zijn brancard ligt Frank in z'n eentje voor zich uit te staren en probeert zich ter herinneren wat er is gebeurd.

Flashback in **Hal**: Frank wordt omhelsd door zijn vrouw Patricia.

PATRICIA
(*Fluistert*) Breng ze op tijd naar bed.

FRANK
Wees maar niet bang.

Hij kust haar. Patricia's mond maakt een kusbeweging naar Alex en Bianca en ze vertrekt door de voordeur, die wordt gesloten door haar kinderen.

Gang: De politieagent loopt naar de koffiekamer om een kop koffie te halen. Als hij de deur opent, komt Inez voor hem langs de gang op. Het dochttertje van Astrid houdt het niet langer uit in de koffiekamer en begint haar moeder te zoeken.

Flashback in **Hal**: Frank wordt omhelsd door Patricia.

PATRICIA
(*Fluistert*) Breng ze op tijd naar
bed.

FRANK
Wees maar niet bang.

Hij kust haar.

Behandelkamer: Frank ligt nog steeds voor zich uit te staren. Langzaam begint hij zijn hoofd te schudden alsof hij bepaalde gedachten van zich af wil zetten.

Gang: Inez dwaalt door de gang tussen de brancards en kijkt angstig, maar toch vol belangstelling naar de tienerslachtoffers. Niemand slaat acht op haar.

Behandelkamer: Frank ligt panisch te kronkelen op zijn bed en probeert los te breken onder de banden vandaan.

Korte flits van **Bed** vanuit **POV** Frank: twee volwassen handen om de nek van Alex, die voor zijn leven vecht.

ALEX
(*Gesmoord*) Papa!

Gang: Inez ziet de openstaande deur van Franks behandelkamer en begint ernaartoe te lopen.

Flashback in **Hal**: Frank wordt omhelsd door Patricia.

FRANK
Wees maar niet bang.

Behandelkamer: Inez staat in de deuropening te kijken naar Frank, die nu weer doodstil op zijn bed ligt. Hij voelt dat hij bekeken wordt en richt zijn hoofd op. Als hij Inez ziet, begint hij te glimlachen en maakt een kusbeweging, zoals we hiervoor zijn vrouw zagen doen.

FRANK
Bianca. Kom 'ns bij papa.

Inez begint langzaam richting Frank te lopen, die naar haar blijft glimlachen.

Vlak voordat ze hem bereikt, wordt ze opgetild door...
Ronald.

RONALD
Dat lijkt me niet zo verstandig.

Hij verlaat met haar de behandelkamer en passeert daarbij

de verbaasde politieagent, die met een bekertje koffie is teruggekeerd uit de koffiekamer.

De glimlach op Franks gezicht verdwijnt.

De housemuziek wordt meteen zachter.

Einde sequentie.

TWEEDE COMMERCIAL BREAK

35 INT. SEH / WACHTKAMER / AVOND

Het gezicht van Doris is helemaal schoongewassen. Ze maakt opeens een heel gewone en kwetsbare indruk. Uit de koptelefoon van haar MP3-walkman klinkt vaag de housemuziek, waar ze met gesloten ogen naar luistert.

Achter de balie zit Masha te praten met Jasmijn, die behoorlijk is aangegrepen door de confrontatie met Frank.

MASHA

(Concludeert) Met die creep wil je dus niets meer te maken hebben.

JASMIJN

(Schudt haar hoofd) Vreemd genoeg... Ik vind het alleen maar erg voor 'm.

MASHA

(Perplex) Hij heeft z'n kinderen gewurgd, hij vecht met jou en jij vindt het zielig voor HEM?!

JASMIJN

Ja en vraag me niet waarom.

Aan de balie is PATRICIA MATTHIJSEN verschenen - maar nu in het heden. Omdat ze een zonnebril draagt, kunnen we niet direct haar gemoedstoestand inschatten.

MASHA

Zegt u het maar.

PATRICIA

Ik kom voor m'n man. Frank Matthijsen.

Het duurt een fractie van een seconde, maar dan beseft Masha op wie ze doelt. Onbewust kijkt ze even naar Jasmijn die geschrokken terugstaart.

MASHA

Ik ehh... Ja... Wacht even.

In verwarring verlaat Masha de balie en loopt naar achteren.

36 INT. SEH / SHOCKROOM / AVOND

De deur van de shockroom gaat open en Masha komt naar binnen. In het midden van de kamer zijn Astrid, Bart en een verpleegkundige rond een brancard bezig met het reanimeren van Elize in doodse stilte.

BART
(*Rustig*) Nog steeds niets.

ASTRID
Dan op tachtig procent.

Bart draait een zuurstofknop verder open en tuurt naar de saturatiemeter. Masha komt vlakbij Astrid staan.

MASHA
(*Ingehouden*) Sorry Astrid, het is dringend.

ASTRID
Ik kan hier nu niet weg.

MASHA
De vrouw van Frank Matthijsen staat aan de balie. Ze wil haar man zien.

Zonder haar handelingen te onderbreken is Astrid daar toch even stil van. Dan:

ASTRID
Ja, dat zou een mooi boeltje worden.
(*Resoluut tegen Masha*) Zeg maar dat hij niet aanspreekbaar is.

MASHA
Maar...

ASTRID
Ik ga geen vrouw toelaten bij de man die net haar kinderen heeft omgebracht! Geen heisa hier. (*Tegen Bart*) Hartslag?

BART
Hetzelfde.

Masha voelt zich er niet lekker bij.

ASTRID (VERVOLGT)

Zijn benen zitten in het gips, dus onze taak zit erop. Morgen gaat hij naar de PAAZ. Die regelen het maar verder.

MASHA

En die vrouw dan? Gewoon naar huis sturen, zodat ze de boel kan opruimen?!

Nee, dat is wel heel cru, vindt ook Astrid. Ze werkt nog even verder.

ASTRID (TEGEN MASHA)

Haal die psychiater vast hiernaartoe. Ik kom eraan.

Masha loopt naar de deur van de shockroom. Bart en de verpleegkundige kijken even verrast op naar Astrid.

ASTRID (CONT)

Neem jij het over, Bart?

Bart knikt.

37 INT. SEH / GANG / AVOND

De shockroom gaat open en Masha snelt richting wachtkamer. Daarbij passeert ze Irma die Melvin op de gang apart heeft genomen en met moeite haar woede kan onderdrukken:

IRMA

Je bent verpleegkundige, verdomme. Geen welzijnswerker. En als je wordt geroepen voor een reanimatie, dan KOM je. Wat-je-ook-aan-het-doen-bent!

Ze buigt zich naar Melvin toe:

IRMA (CONT)

Als dat meisje het niet redt, dan heb JIJ dat op je geweten.

Dit wordt Melvin teveel:

MELVIN

Bullshit! Bart heeft het toch overgenomen?!

IRMA

JIJ had moeten komen.

MELVIN

Ik-was-bezig.

IRMA

Je hebt die jongen z'n leven gered.
Prachtig. Geweldig. Maar daarmee
houdt je taak op. Als dit geen les
voor hem was, dan helpt ook dat
praatje van jou niet meer.

MELVIN

Het is een An-til-li-aan! Die hebben
praatjes nodig. Iemand die met ze
meeleeft. Het zijn geen koele kikkers
die zich vasthouden aan allerlei
regeltjes. Een Antilliaan! Net als
ik. Die varen op hun gevoel.

Irma voelt dat het nu heel persoonlijk wordt.

MELVIN (CONT)

En dat mag je ze niet afnemen. Anders
zijn ze stuurloos. Ik MOET 'm helpen,
omdat ik zo in elkaar zit. En als IK
hem niet help, wie-dan-wel?! Dan ligt
hij overmorgen met een overdosis op
de Grote Markt. Of met een kogel in
z'n kop. Net als z'n broer. DAT wil
ik niet op m'n geweten hebben.

En daarmee loopt hij van Irma weg, terug naar de
behandelkamer met Falco. Ondanks alles heeft Irma wel
waardering voor zijn persoonlijke betrokkenheid.

38 INT. SEH / KAMER RONALD / AVOND

In de kamer van Ronald hangt een enorme rust. Overal ligt
rotzooi: stapels röntgenfoto's, medische handboeken,
verbandrollen etc. Vanaf de gang klinkt de stem van Ronald:

RONALD

Niks voor jou, al die ellende.

Hij komt de kamer binnen, gevolgd door de dochter van
Astrid, die meteen tegenover een enorm opgezet geraamte
komt te staan. Ronald voelt zich een beetje schuldig dat
hij Inez hiermee confronteert:

RONALD (CONT)

(Onhandig) Ehh... Dat is meneer
Pijnenburg. Hij woont hier een
tijdje.

Hij trekt een jas van de kapstok en hangt hem om de schouders van meneer Pijnenburg om het geraamte een beetje aan het zicht te onttrekken.

RONALD (CONT)
Heeft hij het niet meer zo koud.

De aandacht van het meisje verplaatst meteen naar de rest van de kamer. Ronald ruimt achteloos wat rotzooi uit de weg en zoekt iets voor Inez om mee te spelen.

RONALD (CONT)
Dus jij mocht een dagje mee met je moeder? Vind je het leuk?

Het meisje haalt haar schouders op.

RONALD (CONT)
Of is het thuis leuker? Bij papa?

Hij heeft wat kleurpotloden gevonden en wil die aan Inez geven, maar het meisje wordt al helemaal in beslag genomen door een verbandrol op tafel.

RONALD (CONT)
Pak maar een stoel, hoor.

Inez klimt op een stoel en legt haar lievelingsknuffel opzij. Ronald blijft even vertederd naar de handelingen van het meisje kijken. Dan legt hij de potloden op tafel en ziet het verslag van Bart liggen. Hij slaat het open.

Insert: KLINISCH ONDERZOEK NAAR *ACRYSTITCH PRO* - DOOR BART VAN DE WETERING.

INEZ (OS)
Mijn papa helpt boeven.

Ronald kijkt op en knikt vol bewondering:

RONALD
Zo! Dan zul je wel trots om hem zijn.

INEZ
(*Knikt*) Ja.

Ronald gaat op de rand van zijn bureau zitten.

RONALD
Maar jouw moeder is ook niet mis. In d'r eentje een hele afdeling leiden. En dan jou nog te eten geven ook!

39 INT. SEH / KANTOOR ASTRID / AVOND

Astrid zit naast psychiater Simon Nauta die inmiddels is gearriveerd en het dossier van Frank voor zich neerlegt. Jasmijn zit aan zijn andere zijde.

SIMON (TEGEN ASTRID)
De PAAZ is rond. Morgen wordt hij opgehaald.

Astrid knikt tevreden.

PATRICIA (OS)
(Zacht) Mag ik binnenkomen?

Het drietal kijkt op: in de deuropening staat Patricia Matthijsen. Ze heeft nog steeds haar zonnebril op. Astrid reageert als eerste en komt met uitgestoken hand overeind:

ASTRID
(Vriendelijk) Ja, natuurlijk. Ga zitten. Ik ben Astrid van der Linden, hoofd van deze afdeling.

Ze geeft Patricia een hand.

ASTRID (CONT)
Dit is mijn collega Simon Nauta. En Jasmijn Rood...

JASMIJN (VERDUIDELIJKT)
Ik heb uw man opgevangen ehh... verzorgd.

Patricia gaat zitten en er valt even een ongemakkelijke stilte. De drie artsen voelen zich een beetje onhandig met de situatie.

ASTRID
(Voorzichtig) U weet wat er is gebeurd?

PATRICIA
(Knikt) De politie heeft me opgehaald van m'n werk.

Er valt weer een stilte. De emotionele gemoedstoestand van Patricia blijft onduidelijk voor de artsen.

SIMON
Gecondoleerd.

ASTRID & JASMIJN
Ja, gecondoleerd.

Hier reageert Patricia nauwelijks op. Ze zit vanachter haar

zonnebril afwachtend toe te luisteren. De deur van het kantoor gaat open en Bart komt binnen. Hij komt rechtstreeks uit de shockroom en zit daar nog steeds met zijn gedachten. Hij neemt plaats aan tafel.

SIMON
Kunt u zelf bij iemand terecht?

ASTRID
We kunnen opvang regelen, als u wilt.

Geen reactie.

SIMON
Heeft u daar behoefte aan?

Opeens:

PATRICIA
(*Emotioneel*) Wat wilt u nou weten? Of ik me verschrikkelijk voel? - JA. Of ik het Frank kwalijk neem wat hij heeft gedaan? - JA. Of hij van mij te pletter had mogen vallen? - JA, JA, JA!

De anderen zijn doodstil geworden.

PATRICIA (CONT)
(*Gesmoord*) Of ik het mezelf kwalijk neem, dat ik hem alleen heb gelaten?...

Met trillende vingers zet ze haar zonnebril af. Stukgehulde ogen komen tevoorschijn. Jasmijn reikt haar een zakdoekje aan en Patricia veegt haar gezicht droog.

PATRICIA (CONT)
(*Zacht*) Ja. Maar nu wil ik alleen maar naar m'n man toe. Hij heeft mij nodig. Samen hebben we tegen zijn ziekte gevochten. Dan zullen we ook samen verliezen.

Ze kijkt het drietal recht aan:

PATRICIA (CONT)
Laat me bij m'n man, alsjeblieft.

Jasmijn is hevig aangegrepen.

40 INT. SEH / WACHTKAMER / AVOND

De deuren naar de SEH gaan open en Melvin komt met Falco de

lege wachtkamer in: alleen Masha is aan het werk achter de balie en Doris zit nog steeds te wachten. Ze heeft haar koptelefoon afgedaan. Melvin is opgetogen, omdat hij met zijn 'praatje' Falco tot inkeer heeft gebracht.

MELVIN

En laat die ouwe van je maar eisen stellen: je moet gewoon doen wat je zelf leuk vindt.

FALCO

Precies. (*Grapt*) Bordenwassen en vakken vullen.

Melvin grinnikt. Het blijft even stil, dan loopt hij naar de balie, pakt een pen en scheurt een stuk papier uit een notitieblok. Hij schrijft z'n telefoonnummer op.

MELVIN

Als ik ooit iets voor je kan doen: bel gewoon.

Falco is geraakt door dit gebaar en bekijkt het nummer.

MELVIN (CONT)

En gebruik een weegschaaltje als je weer eens maagzout en heroïne versnijdt.

FALCO

(*Schudt z'n hoofd*) Nee, daar kap ik mee. Dit is m'n laatste kans.

Hij stapt naar Melvin toe en omhelst hem.

FALCO (CONT)

Dankzij jou, brother.

Terwijl ze zo staan, kijkt Masha op van de balie.

MASHA

(*Grapt*) Lekker zeg, WIJ komen hier om te werken en jij om dates te scoren.

De omhelzing van Falco verslapt en hij doet een stap achteruit. Hij kijkt lachend naar Melvin, maar ziet zijn schuldbevuste gezicht. Dan valt het muntje:

FALCO

(*Verbouwereerd*) Jij bent een *mariku* (*homo*). Jij bent gewoon een smerige *mariku*. DAAROM ben je weggegaan uit Bonaire!

Hij neemt afstand van Melvin en draait zich om. Vlak voordat hij de SEH verlaat, verfrommelt hij het papiertje met Melvins telefoonnummer en gooit het weg. Gekwetst heeft Melvin hem nagekeken. Masha is opgestaan en voelt zich verschrikkelijk schuldig:

MASHA
Sorry, Mel, ik wist niet...

Maar Melvin heeft de wachtkamer al verlaten en is de afdeling opgelopen.

41 INT. SEH / BEHANDELKAMER & GANG / AVOND

Het levenloze lichaam van Peter Neuman ligt op de brancard. Het zuurstofmasker en alle infusen zijn verdwenen. Claire staat aan het hoofdeinde:

CLAIRE
Nou zal ik z'n ouders toch maar even bellen.

Irma trekt het laken over het hoofd van Peter en duwt de brancard uit de behandelkamer. Ze wordt gevolgd door Claire.

Op de gang ziet Claire achter de glazen deur naar de wachtkamer Doris verlamd staan toekijken: zij vermoedt dat Elize voorbij wordt gereden. Claire komt naar de deur toe en laat Doris binnen. Die krijgt het niet over haar lippen:

DORIS
Is dat...? Dat is toch niet...? (Ze schudt haar hoofd) Ik zit de hele tijd... Als ik één wens mocht doen. Wat ik maar wilde... Dan zou ik... alles terugdraaien. Alsof het nooit gebeurd was.

CLAIRE
(Rustig) Dan is je wens vervuld. Want dat is Elize niet.

Doris knikt gelaten.

CLAIRE (CONT)
Maar het had weinig gescheeld.

42 INT. SEH / OBSERVATIEKAMER / AVOND

Elize ligt op een bed in de observatiekamer en is alweer bijgekomen. Claire komt de kamer binnen:

CLAIRE

Elize, hier is iemand voor je.

Elize kijkt opzij: Doris is in de kamer verschenen.

ELIZE

(Zacht) Hé Door, ik wist wel dat je me niet in de steek zou laten.

Doris glimlacht ongemakkelijk en komt bij het voeteneinde van Elize's bed staan. Ze voelt zich enorm schuldig en weet zich geen houding te geven.

CLAIRE (TEGEN ELIZE)

Ze had ook kunnen teruggaan naar het feest, maar ze is bij je gebleven. De hele tijd.

Doris kijkt Claire vragend, maar ook dankbaar aan.

CLAIRE

Wees zuinig op zo'n vriendin.

Elize steekt haar handen naar Doris uit.

ELIZE

Ben ik ook.

Ze haalt Doris naar zich toe. Claire trekt zich ongemerkt terug uit de kamer.

43 INT. SEH / GANG / AVOND

Claire sluit de deur van de observatiekamer achter zich. Door de gang komt Ronald haar kant op met in zijn ene hand het rapport van Bart en in zijn andere Inez: zonder knuffel, maar wapperend met een röntgenfoto die ze uit Ronalds kamer heeft meegenomen. Ronald praat heel ongedwongen met het meisje, alsof zij een collega is:

RONALD (TEGEN INEZ)

En soms weet ik het ook niet. Dan begin ik maar te snijden en zie ik wel wat ik tegenkom onderweg. Een beetje improviseren. Net als jij met je tekening.

Dan ziet hij Claire staan:

RONALD (CONT)

Ha Claire, heb je even tijd?

Claire begint mee te lopen met Ronald en Inez.

CLAIRE
Waar gaat het over?

44 INT. SEH / GANG & KANTOOR ASTRID / AVOND

CROSS: 45 INT. SEH / BEHANDELKAMER / AVOND

Glazen kantoor: Patricia zit kaarsrecht op een stoel te wachten, eenzaam in het glazen kantoor waarvan de deur is gesloten. Haar zonnebril heeft ze weggestoken.

Buiten op de gang staan Astrid, Simon, Bart en Jasmijn te discussiëren:

BART
(*Fel*) Een man moet toch zijn vrouw bij zich kunnen hebben. Daarvoor zijn ze getrouwd!

SIMON
Het belang van Frank staat nu voorop. Iedere confrontatie kan een nieuwe psychose uitlokken.

BART
Zij kalmeert hem juist. Hij heeft haar NODIG.

ASTRID
En wie zegt dat zij hem niets aandoet?! Van haar had hij te pletter mogen vallen.

SIMON
Krijgt hij weer een psychose, dan is het hersenletsel blijvend.

BART
Je HOORT toch hoe zij over hem praat?!

Jasmijn heeft heel de tijd toegeluisterd en probeert nu:

JASMIJN
En HIJ mist haar verschrikkelijk. Hij heeft me foto's laten zien en...

SIMON
Het risico is te groot.

ASTRID
Ik wil geen toestanden op de

afdeling.

BART

Dan moet je ook geen alcoholisten toelaten. Of zwangere vrouwen. Of kankerpatiënten. DAN heb je pas rust!

ASTRID

(*Kalm*) Dit is een spoedeisende hulp. Niets meer en niets minder.

Bart heeft er al genoeg van en loopt weg. Jasmijn loopt richting behandelkamer.

Astrid blijft rustig en kijkt naar Patricia, die nog steeds in het kantoor zit.

ASTRID (TEGEN SIMON)

Wie gaat het haar vertellen?

Behandelkamer: Frank ligt nog steeds gefixeerd in het bed met zijn polsen aan de reling gebonden en is doodsbang. Hij verkeert in een psychose en trilt over z'n hele lichaam. Zijn bezwete gezicht is naar de muur gedraaid. Met een piepstemmetje:

FRANK

Hou op... Laat me met rust...

Hij begint te kronkelen op de brancard, alsof hij zich ergens voor probeert te verschuilen.

FRANK (CONT)

(*Panisch*) Mij krijgen jullie niet... En m'n kinderen ook niet. Daar heb ik al voor gezorgd... Die zijn veilig...

In de deuropening staat Jasmijn toe te kijken:

JASMIJN

Gaat het, Frank?

Frank draait z'n hoofd verschrikt naar alle kanten, alsof hij slagen afweert.

FRANK

(*Onderdrukt*) Niet m'n ogen... Het licht van m'n ogen...

JASMIJN

Rustig maar. Alles is goed.

Jasmijn komt dichterbij en probeert hem te kalmeren, maar

haar pogingen werken averechts. Hij voelt zich nog meer bedreigd.

FRANK
Blijf van m'n ogen...

Jasmijn voelt zich machteloos bij het zien van dit hoopje ellende.

Kantoor Astrid: Patricia staat tegenover Simon, die haar uitlegt waarom ze niet naar Frank mag. Astrid staat ernaast.

SIMON
Het is verschrikkelijk wat er gebeurd is. Maar als we nu niet ingrijpen, dan ziet het er ook voor Frank slecht uit.

PATRICIA
Denkt u dat hem dat nog iets kan schelen?

Simon geeft haar een hand en ook Astrid schudt de hand van Patricia, die het gevoel heeft nu echt alles kwijt te zijn.

ASTRID
Zie het als een bezinningsperiode.

SIMON
En als zijn toestand is gestabiliseerd, kunt u langskomen zo vaak u maar wilt.

Zonder iets te zeggen verlaat Patricia het kantoor, waar op dat moment de telefoon gaat. Astrid neemt op.

ASTRID (IN TELEFOON)
Met Astrid. (...) Okee. Ze komt er zo aan. (*Verduidelijkt tegen Simon*) M'n dochter. Had allang in bed moeten liggen.

Gang: Vlak voordat Patricia de afdeling verlaat, verschijnt het hoofd van Jasmijn vanuit een behandelkamer. Met een schuine blik naar het glazen kantoor:

JASMIJN
Ehh Patricia, heb je even?

Patricia kijkt even verwonderd, maar loopt dan naar Jasmijn en gaat de behandelkamer binnen.

Behandelkamer: Patricia ziet haar man Frank vastgebonden op een brancard en doodsbang. Jasmijn kijkt gespannen toe, als

de vrouw naar Frank toeloopt en de zwachtels waarmee hij aan de reling is gebonden, losmaakt. Als ook de band om zijn middel los is, kruipt Frank als een bang vogeltje tegen haar aan, met opgetrokken knieën.

FRANK
(Verstikt) Ze zijn weer terug...

Patricia legt haar arm om hem heen.

PATRICIA
Shhht, ik bescherm je wel.

Langzaam begint Frank tot rust te komen. Hij voelt zich veilig bij zijn vrouw. Jasmijn staat gefascineerd toe te kijken.

BART (OS)
(Zacht) Ik zou die deur maar dichtdoen, als ik jou was.

Bart staat in de deuropening en kijkt Jasmijn even aan. Dan trekt hij de deur van de behandelkamer dicht.

46 INT. SEH / KOFFIEKAMER / AVOND

De deur van de koffiekamer gaat open en Astrid stevent naar binnen. Tot haar schrik is haar dochter nergens meer te bekennen: op tafel liggen nog steeds de kleurpotloden en de kindertekening.

ASTRID
Inez?!

Ze draait zich ogenblikkelijk om en gaat de SEH weer in.

47 INT. SEH / WACHTKAMER / AVOND

Astrid komt gejaagd de wachtkamer in, waar Lukas staat te wachten.

LUKAS
(Verontschuldigend) Sorry, dat het zo gelopen...

ASTRID (ONDERBREEKT)
Is ze al hier?

LUKAS
Nee, hoezo?

ASTRID
(Bezorgd) Ik kan haar nergens vinden.

LUKAS
Zat ze niet bij jou?!

ASTRID
(*Geërgerd*) Nee. Er komen hier
zwerfers, junks, syfilislijders,
Aidspatiënten. Daar wil ik haar niet
bij hebben.

Ze gaat de SEH weer in, gevolgd door Lukas.

48 INT. SEH / GANG / AVOND

Besluiteloos staat Astrid in de gang en kijkt om zich heen.
Maar Inez is nergens te bekennen. Lukas komt bij haar staan.

LUKAS
Waarom heb je haar niet gewoon op de
kinderafdeling gezet? Daar is toch
speelgoed?!

ASTRID
(*Geërgerd*) Lieve schat, JIJ hebt deze
hele ellende veroorzaakt. Als jij
voortaan gewoon je afspraken
nakomt...

LUKAS
Ik heb toch al uitgelegd...

Astrid maakt een geïrriteerd gebaar en loopt van hem weg.
Na een tijdje komt Lukas bij haar staan. Haar irritatie
heeft inmiddels plaatsgemaakt voor vermoeidheid:

ASTRID
(*Rustig*) Lukas, dit gaat niet zo. Als
we allebei niet evenveel
verantwoordelijkheid dragen, dan gaat
het mis.

Lukas knikt instemmend.

LUKAS
Gezin gaat boven werk.

Hij omhelst Astrid en zij zet met een diepe zucht de stress
van zich af.

Op dat moment horen ze vage stemmen achter het gordijn van
een behandelkamer.

BART (OS)
Eerst goed schoonmaken... Let op dat
de randen mooi sluiten... Prima...

Begin maar.

Astrid en Lukas kijken elkaar aan en lopen naar de behandelkamer. Astrid schuift het gordijntje opzij:

Onder aanwijzingen van Bart zit Claire een vervaarlijk uitziende hoofdwond van een patiënt dicht te lijmen met de Amerikaanse hechtlijm *AcryStitch Pro*. Dit alles onder het toeziend oog van Ronald die op een stoel zit toe te kijken met Inez op z'n knie. Het kind is totaal niet onder de indruk van al het bloed en kijkt belangstellend mee. Als Ronald het gordijntje hoort openschuiven, draait hij zich om naar Astrid:

RONALD (TEGEN ASTRID)
Goed spul, die lijm.

—————